Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

13. července 2017 *

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2003/96/ES — Zdanění energetických produktů a elektřiny — Článek 14 odst. 1 písm. c) — Osvobození energetických produktů užívaných jako pohonné hmoty nebo palivo pro plavbu po vodách Evropské unie a pro výrobu elektřiny na palubě plavidla — Pohonná hmota užívaná plavidlem, aby za účelem naložení jeho prvního komerčního nákladu přeplulo z místa, kde bylo postaveno, do přístavu v jiném členském státu“

Ve věci C-151/16,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Nejvyšší správní soud, Litva) ze dne 8. března 2016, došlým Soudnímu dvoru dne 14. března 2016, v řízení

„Vakarų Baltijos laivų statykla“ UAB

proti

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta (zpravodajka), předsedkyně senátu, E. Regan, A. Arabadžev, C. G. Fernlund a S. Rodin, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za litevskou vládu D. Kriaučiūnasem, K. Dieninisem a R. Dzikovičem, jakož i D. Stepanienė, jako zmocněnci,

— za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,

— za Evropskou komisi A. Steiblytė a F. Tomat, jako zmocněnkyněmi,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 2. března 2017,

vydává tento

* Jednací jazyk: litevština.

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. 2003, L 283, s. 51; Zvl. vyd. 09/01, s. 405).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností „Vakarų Baltijos laivų statykla“ UAB a Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (státní daňová inspekce u ministerstva financí Litevské republiky, dále jen „Státní daňová inspekce“) ve věci rozhodnutí, kterým se odmítlo vrácení spotřební daně.

Právní rámec

Unijní právo

3 Body 3 až 5 odůvodnění směrnice 2003/96 uvádějí:

„(3) Řádné fungování vnitřního trhu a dosažení cílů ostatních politik Společenství vyžaduje stanovit na úrovni Společenství minimální úrovně zdanění pro většinu energetických produktů, včetně elektřiny, zemního plynu a uhlí.

(4) Závažné rozdíly mezi vnitrostátními úrovněmi zdanění energie, které uplatňují členské státy, by mohly být škodlivé pro řádné fungování vnitřního trhu.

(5) Prostřednictvím stanovení vhodných minimálních úrovní zdanění ve Společenství se mohou snížit stávající rozdíly mezi vnitrostátními úrovněmi zdanění.“

4 Článek 1 této směrnice stanoví:

„Členské státy zdaní energetické produkty a elektřinu v souladu s touto směrnicí.“

5 Článek 14 odst. 1 uvedené směrnice stanoví:

„Kromě obecných ustanovení obsažených ve směrnici [Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (Úř. věst. 1992, L 76, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 179)] o osvobození od daně určitých způsobů použití výrobků, které jsou předmětem daně, a aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství, osvobodí členské státy za podmínek, které samy stanoví za účelem správného a jednoznačného uplatnění takových osvobození od daně a předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu, od zdanění tyto výrobky:

[…]

c) energetické produkty dodávané jako pohonné hmoty nebo paliva pro plavbu po vodách Společenství (včetně rybolovu) pro jiná než soukromá rekreační plavidla a elektřina vyráběná na palubě plavidla.

Pro účely této směrnice se ‚soukromým rekreačním plavidlem‘ rozumí jakékoli plavidlo, které používá jeho vlastník nebo fyzická či právnická osoba, která je oprávněna je používat na základě nájmu nebo jiného právního důvodu pro jiné než výdělečné účely, a zejména jinak než pro přepravu cestujících nebo zboží anebo pro úplatné poskytování služeb anebo pro potřeby orgánů veřejné správy.“

Litevské právo

6 Článek 43 odst. 1 bod 2 Akcizų įstatymas (zákon Litevské republiky o spotřební dani) ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „zákon o spotřební dani“) provádí do litevského práva osvobození stanovené v čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2003/96.

7 Podle čl. 43 odst. 2 zákona o spotřební dani je zavedení pravidel pro uplatňování tohoto osvobození svěřeno vládě nebo vládou pověřenému orgánu.

8 Na základě tohoto ustanovení litevská vláda schválila pravidla upravující zásobování lodí a letadel, jakož i pohonné hmoty určené pro výrobu, opravu, testování, provoz a údržbu letadel.

9 V souladu s bodem 3 těchto pravidel musí osoba, která zásobuje loď pohonnou hmotou, vlastnit povolení.

10 Bod 10 druhý pododstavec uvedených pravidel stanoví, že osoba, která uplatňuje čl. 43 odst. 1 bod 2 zákona o spotřební dani, musí disponovat dokumentací, která prokazuje, že účel zásobování je takový, že zakládá nárok na podání žádosti o osvobození od spotřební daně.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

11 Společnost „Vakarų Baltijos laivų statykla“ je litevský podnik, který se zabývá zejména stavbou námořních plavidel.

12 Dne 7. října 2009 tento podnik uzavřel smlouvu na stavbu nákladní lodi (dále jen „dotčené plavidlo“) pro estonskou společnost (dále jen „klientka“).

13 V rámci této smlouvy uvedený podnik koupil 80 600 litrů pohonných hmot, které byly nality přímo do palivových nádrží dotčeného plavidla, a za tyto pohonné hmoty zaplatil spotřební daň. Část daných pohonných hmot se použila při provádění testů na tomto plavidle, před jeho dodáním klientce.

14 Oficiálním prohlášením o převodu a přijetí ze dne 6. června 2013 převedla „Vakarų Baltijos laivų statykla“ na klientu vlastnictví i veškerá práva a nároky k dotčenému plavidlu, stejně jako vybavení a zásoby nacházející se na jeho palubě, včetně 73 030 litrů pohonných hmot, které nebyly spotřebovány při testech provedených před jeho dodáním.

15 Po přijetí plavidla nechala klientka toto plavidlo přeplout bez nákladu z přístavu v Klaipėda (Litva) do přístavu v Stralsund (Německo), kde bylo poprvé naloženo komerčním nákladem, který dále za úplatu přepravilo do přístavu v Santander (Španělsko).

16 Dne 22. července 2013 požádala „Vakarų Baltijos laivų statykla“ Státní daňovou inspekci o vrácení spotřební daně za pohonné hmoty nalité do palivových nádrží dotčeného plavidla a vyvezené klientkou mimo litevské území.

17 Rozhodnutím ze dne 21. srpna 2013 odmítla Státní daňová správa tuto žádost z důvodu, že v okamžiku dodání dotčených pohonných hmot klientce společnost „Vakarų Baltijos laivų statyklaų nevyplnila účetní dokumenty, aby splnila formální a věcné podmínky stanovené vnitrostátním právem a nevlastnila licenci vydanou v souladu s použitelným postupem, která by jí umožňovala zásobovat plavidla pohonnými hmotami.

18 Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (Komise pro daňové spory vlády Litevské republiky), které byla předložena žaloba proti tomuto rozhodnutí, zrušila rozhodnutím ze dne 28. listopadu 2013 rozhodnutí Státní daňové inspekce o odmítnutí vrátit spotřební daň, a to v zásadě protože se toto odmítnutí opíralo o formální úvahy.

19 Státní daňová inspekce podala proti tomuto rozhodnutí dne 28. listopadu 2013 žalobu na neplatnost k Vilniaus apygardos administracinis teismas (regionální správní soud ve Vilniusu, Litva), který rozsudkem ze dne 9. prosince 2014 této žalobě vyhověl.

20 Společnost „Vakarų Baltijos laivų statykla“ podala kasační opravný prostředek k předkládajícímu soudu, znějící na zrušení tohoto rozsudku a zachování uvedeného rozhodnutí ze dne 28. listopadu 2013.

21 Za těchto podmínek se Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (nejvyšší správní soud, Litva) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2003/96 vykládán v tom smyslu, že spotřební daň nelze vybírat z dodávek energetických produktů za takových okolností, jako jsou okolnosti projednávaného případu, kdy jsou dané produkty dodávány jako pohonné hmoty pro plavidlo, aby byly použity při plavbě po vodách Evropské unie s cílem přeplavení plavidla vlastním pohonem z místa, kde bylo postaveno, do přístavu v jiném členském státu pro účely naložení jeho prvního komerčního nákladu, aniž by došlo bezprostředně k úplatě?

2) Brání čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2003/96 takovým ustanovením vnitrostátního práva členských států, jako jsou ustanovení použitelná v projednávaném případě, která brání tomu, aby se osvobození od daně ve smyslu uvedeného ustanovení uplatnilo v případě, že k zásobování energetickými produkty došlo v rozporu s podmínkami stanovenými členským státem, přestože toto zásobování splňuje základní podmínky pro uplatnění osvobození od daně vymezené v daném ustanovení směrnice 2003/96?“

K předběžným otázkám

K první otázce

22 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2003/96 vykládán v tom smyslu, že se osvobození od daně stanovené v tomto ustanovení použije na pohonné hmoty užívané pro přeplutí plavidla bez nákladu z přístavu jednoho členského státu, v projednávané věci státu, kde bylo plavidlo postaveno, do přístavu jiného členského státu, aby se tam naložilo zboží, které má být dále převezeno do přístavu v třetím členském státě.

23 Jak vyplývá z bodů 3 až 5 odůvodnění směrnice 2003/96, jejím cílem je podpora řádného fungování vnitřního trhu a harmonizace minimálních úrovní zdanění energetických produktů na úrovni Unie, aby se snížily rozdíly mezi vnitrostátními úrovněmi zdanění energie, které uplatňují členské státy.

24 Podle judikatury Soudního dvora musejí být ustanovení týkající se osvobození od daně stanovená směrnicí 2003/96 předmětem autonomního výkladu založeného na jejich znění a cílech sledovaných touto směrnicí (rozsudky ze dne 1. prosince 2011, Systeme Helmholz, C-79/10, EU:C:2011:797, bod 19 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 21. prosince 2011, Haltergemeinschaft, C-250/10, nezveřejněný, EU:C:2011:862, bod 19).

25 Ze znění čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2003/96 vyplývá, že osvobození od daně stanovené tímto ustanovením je podmíněno tím, že energetické produkty jsou použity jako pohonné hmoty pro plavbu po vodách Unie (obdobně viz rozsudky ze dne 10. listopadu 2011, Sea Fighter, C-505/10, EU:C:2011:725, bod 20, a ze dne 21. prosince 2011, Haltergemeinschaft, C-250/10, nezveřejněný, EU:C:2011:862, bod 21).

26 Pokud jde o pojem „plavba“ uvedený v čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2003/96, z judikatury Soudního dvora vyplývá, že do působnosti osvobození od daně stanoveného v tomto ustanovení spadá jakákoli plavba pro výdělečné účely, a to nezávisle na účelu této plavby (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 1. dubna 2004, Deutsche See-Bestattungs-Genossenschaft, C-389/02, EU:C:2004:214, body 23, 25 a 29; ze dne 1. března 2007, Jan De Nul, C-391/05, EU:C:2007:126, bod 36; jakož i ze dne 10. listopadu 2011, Sea Fighter, C-505/10, EU:C:2011:725, bod 16).

27 Účel cesty plavidla v rámci unijních vod je tedy pro uplatnění tohoto osvobození od daně irelevantní, pokud daná plavba zahrnuje poskytování služeb za úplatu (obdobně viz rozsudky ze dne 1. března 2007, Jan De Nul, C-391/05, EU:C:2007:126, bod 37, a ze dne 10. listopadu 2011, Sea Fighter, C-505/10, EU:C:2011:725, bod 17).

28 V tomto ohledu Soudní dvůr upřesnil, že uvedený pojem „plavba“ vyžaduje, aby poskytování služeb za úplatu bylo pohybu lodi inherentní (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 1. března 2007, Jan De Nul, C-391/05, EU:C:2007:126, bod 40, a ze dne 10. listopadu 2011, Sea Fighter, C-505/10, EU:C:2011:725, bod 18).

29 Z výrazu „jinak než pro přepravu cestujících nebo zboží anebo pro úplatné poskytování služeb“, použitého v čl. 14 odst. 1 písm. c) druhém pododstavci směrnice 2003/96 vyplývá, že plavba spadající do působnosti osvobození stanoveného v tomto čl. 14 odst. 1 písm. c) se vztahuje k případům použití, ve kterých loď přímo slouží k poskytování služeb za úplatu (obdobně viz rozsudek ze dne 1. prosince 2011, Systeme Helmholz, C-79/10, EU:C:2011:797, bod 21).

30 V důsledku toho plavby, které neslouží přímo k poskytování služby za úplatu, nemohou být kladeny na roveň použití plavidla k výdělečným účelům ve smyslu a pro účely použití tohoto ustanovení, a nevztahuje se tedy na ně uvedené osvobození od daně (obdobně viz rozsudek ze dne 1. prosince 2011, Systeme Helmholz, C-79/10, EU:C:2011:797, bod 27).

31 Pokud jde o pojem „vody [Unie]“, uvedený v čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2003/96, tento pojem se vztahuje na všechny vody, které mohou být využívány všemi námořními plavidly, včetně těch s největší kapacitou, která mohou křižovat mořské vody pro výdělečné účely (obdobně viz rozsudek ze dne 1. března 2007, Jan De Nul, C-391/05, EU:C:2007:126, bod 32).

32 Kromě toho z účelu směrnice 2003/96, podle které členské státy zdaní energetické produkty, vyplývá, že směrnice nemá zavádět obecná osvobození od daně (rozsudky ze dne 1. prosince 2011, Systeme Helmholz, C-79/10, EU:C:2011:797, bod 23, a ze dne 21. prosince 2011, Haltergemeinschaft, C-250/10, nezveřejněný, EU:C:2011:862, bod 23).

33 Osvobození stanovené v čl. 14 odst. 1 písm. c) této směrnice má zejména za cíl usnadnění obchodu uvnitř Unie, zejména oběhu zboží a volného pohybu služeb, které mohou být prováděny ve vodách Unie. Tímto osvobozením od daně chtěl zákonodárce Unie podpořit rovnost některých daňových podmínek, za jakých vykonávají svou činnost dopravní podniky nebo podniky poskytující jiné služby využívající tyto vody (obdobně viz rozsudek ze dne 1. března 2007, Jan De Nul, C-391/05, EU:C:2007:126, body 24 a 25).

34 V tomto kontextu z bodu 23 odůvodnění směrnice 2003/96 vyplývá, že se uvedené osvobození od daně zakládá na dodržení stávajících mezinárodních závazků a na udržení konkurenčního postavení podniků Unie (obdobně viz rozsudek ze dne 1. prosince 2011, Systeme Helmholz, C-79/10, EU:C:2011:797, bod 24).

35 Pokud jde o spor v původním řízení, je třeba zaprvé uvést, že přesun plavidla z přístavu v Klaipėda do přístavu Stralsund představoval první nutnou a nezbytnou fázi plavby pro výdělečné účely, protože jediným účelem tohoto přesunu bylo naložit zboží v posledně uvedeném přístavu, aby se dále převezlo do přístavu v Santander, a že bez uvedeného přesunu by tato služba přepravy zboží nemohla být poskytnuta.

36 Takový přesun, jakého se týká předchozí bod, proto musí být považován za plavbu sloužící přímo poskytování služby za úplatu, v projednávané věci operaci přepravy zboží, takže pohonná hmota použitá k tomu, aby se umožnil tento přesun plavidla, byla použita pro „plavbu“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2003/96.

37 Opačný výklad by byl v rozporu s cílem a účelem sledovaným touto směrnicí, protože zdanění energetických produktů v takové situaci, jaká je dotčená v původním řízení, by mohlo být zejména škodlivé pro řádné fungování vnitřního trhu a udržení konkurenčního postavení podniků Unie.

38 Zadruhé pohonné hmoty dotčené v původním řízení byly použity pro plavbu „po vodách [Unie]“ ve smyslu tohoto ustanovení, protože umožnily námořnímu plavidlu plout z přístavu v Litvě do přístavu v Německu.

39 V důsledku toho taková operace plavby, jaká je dotčená v původním řízení, představuje „plavbu po vodách [Unie]“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2003/96.

40 Za těchto podmínek je třeba odpovědět na první otázku, že čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2003/96 musí být vykládán v tom smyslu, že osvobození od daně stanovené v tomto ustanovení se vztahuje na pohonné hmoty užívané pro plavbu plavidla bez nákladu z přístavu jednoho členského státu, v projednávané věci státu, kde bylo plavidlo vyrobeno, do přístavu jiného členského státu, aby se tam naložilo zboží, které má být dále převezeno do přístavu v třetím členském státě.

K druhé otázce

41 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2003/96 vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jaká je dotčená v původním řízení, která vylučuje použití osvobození od daně stanoveného v tomto ustanovení z důvodu, že zásobování plavidla energetickými produkty proběhlo, aniž jsou dodrženy formální požadavky stanovené touto právní úpravou, přestože toto zásobování je v souladu se všemi podmínkami uplatnění stanovenými v uvedeném ustanovení.

42 V tomto ohledu je třeba připomenout, že jak obecná systematika, tak účel směrnice 2003/96 vycházejí ze zásady, že energetické produkty se zdaňují podle skutečného účelu jejich použití (rozsudek ze dne 2. června 2016, ROZ-ŚWIT, C-418/14, EU:C:2016:400, bod 33).

43 V rozsahu, v němž směrnice 2003/96 nestanoví mechanismy kontroly užívání pohonných hmot nebo paliva určeného pro plavbu, ani opatření týkající se boje proti daňovým únikům spojeným s prodejem pohonných hmot nebo paliva, přísluší členským státům, aby za dodržení unijního práva stanovily v jejich vnitrostátním právu takové mechanismy a taková opatření, jakož i stanovily podmínky pro osvobození od daně uvedená v čl. 14 odst. 1 této směrnice (obdobně viz rozsudky ze dne 2. června 2016, ROZ-ŚWIT, C-418/14, EU:C:2016:400, bod 23, a ze dne 2. června 2016, Polihim-SS, C-355/14, EU:C:2016:403, bod 57).

44 Soudní dvůr však rozhodl, že bezpodmínečný charakter povinnosti osvobození od daně nemůže být nijak zpochybněn prostorem pro uvážení vyhrazeným členským státům takovou uváděcí formulací, jaká je uvedena v tomto čl. 14 odst. 1, podle které jsou osvobození udělena uvedenými státy „za podmínek, které samy stanoví za účelem správného a jednoznačného uplatnění takových osvobození od daně a předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu“ (rozsudek ze dne 17. července 2008, Flughafen Köln v. Bonn, C-226/07, EU:C:2008:429, bod 31).

45 Kromě toho Soudní dvůr rovněž rozhodl, že členské státy musí při výkonu pravomoci, kterou disponují při stanovení podmínek pro osvobození stanovené v čl. 14 odst. 1 směrnice 2003/96, dodržovat obecné právní zásady, které jsou součástí unijního právního řádu, mezi něž patří zejména zásada proporcionality (rozsudek ze dne 2. června 2016, Polihim-SS, C-355/14, EU:C:2016:403, bod 59).

46 Odmítnutí vnitrostátních orgánů osvobodit od spotřební daně energetické produkty jen z toho důvodu, že nejsou splněny některé podmínky, které mají být pro získání tohoto osvobození dodrženy podle vnitrostátního práva, aniž se na základě předložených důkazů ověřuje, zda byly splněny hmotněprávní požadavky vyžadující, aby byly tyto energetické produkty používané za účelem, na který se vztahuje osvobození, tak jde nad rámec toho, co je nezbytné k zajištění správného a jednoznačného uplatnění uvedeného osvobození od daně a předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu (obdobně viz rozsudek ze dne 2. června 2016, Polihim-SS, C-355/14, EU:C:2016:403, bod 62).

47 Přitom taková vnitrostátní právní úprava, jaká je dotčená v původním řízení, která podmiňuje uplatnění osvobození od daně stanoveného v čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2003/96 tím, že dotčený dodavatel pohonných hmot má licenci, která jej opravňuje k zásobování plavidel pohonnými hmotami, a tím, že splní určité formality, jde nad obecnou systematiku a účel této směrnice, protože podmiňuje nárok na toto osvobození dodržením formálních podmínek, které nemají vztah ke skutečnému použití dotyčných energetických produktů.

48 Kromě toho se takové podmínky nijak nejeví jako nezbytné pro zajištění správného a jednoznačného uplatnění tohoto osvobození od daně a předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu.

49 Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru dále nevyplývá, že energetické produkty dotčené v původním řízení byly použity pro jiné účely, než jsou účely stanovené v čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2003/96, nebo že jejich dodání bylo provedeno za účelem využít podvodně nebo zneužívajícím způsobem uvedené osvobození.

50 Naopak podle předkládajícího soudu byly tyto energetické produkty použity za účelem plavby mezi dvěma námořními přístavy členských států Unie.

51 Taková právní úprava, jaká je dotčená v původním řízení, která podmiňuje použití osvobození od daně stanoveného v čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2003/96 dodržením formálních požadavků, které nemají souvislost se skutečným použitím dotčených energetických produktů, ani s hmotněprávními podmínkami vyžadovanými tímto ustanoveními, tedy zpochybňuje bezpodmínečnou povahu povinnosti osvobození od daně stanovené v uvedeném ustanovení a porušuje zásadu proporcionality.

52 Za těchto podmínek je třeba odpovědět na druhou otázku, že čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2003/96 musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jaká je dotčená v původním řízení, která vylučuje použití osvobození od daně stanoveného v tomto ustanovení z důvodu, že zásobování plavidla energetickými produkty proběhlo, aniž byly dodrženy formální požadavky stanovené touto právní úpravou, přestože toto zásobování je v souladu se všemi podmínkami uplatnění stanovenými v uvedeném ustanovení.

K nákladům řízení

53 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) Článek 14 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny musí být vykládán v tom smyslu, že osvobození od daně stanovené v tomto ustanovení se vztahuje na pohonné hmoty užívané pro plavbu plavidla bez nákladu z přístavu jednoho členského státu, v projednávané věci státu, kde bylo plavidlo vyrobeno, do přístavu jiného členského státu, aby se tam naložilo zboží, které má být dále převezeno do přístavu v třetím členském státě.

2) Článek 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2003/96 musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jaká je dotčená v původním řízení, která vylučuje použití osvobození od daně stanoveného v tomto ustanovení z důvodu, že zásobování plavidla energetickými produkty proběhlo, aniž byly dodrženy formální požadavky stanovené touto právní úpravou, přestože toto zásobování je v souladu se všemi podmínkami uplatnění stanovenými v uvedeném ustanovení.

Podpisy.